

Clubtrektocht 2013

Mecklenburg - Vorpommern

Wij waren het al bijna vergeten: een verslag over de clubtrektocht van 2013. De SKK'ers hebben het recht te weten hoe dit jaarlijkse hoogtepunt uit de clubwerking is verlopen. Hieronder volgt – een beetje laattijdig - een kort verslag.

Waarom kort? Volgens sommigen heel kort! Gewoonweg omdat er niets speciaals gebeurd is:

- Gewoon op tijd aan de club vertrokken.
- Niemand had iets vergeten (bijvoorbeeld tentstokken of piketten), en de boten en peddels waren in goede staat.
- Iedereen was goed voorbereid en getraind.
- Niemand is tijdens de tocht omgekierd.
- Er zat niemand door zijn krachten heen. Er is niemand achtergebleven.
- Geen storm en ontij. Niet te warm, niet te nat, niet te koud,
- Geen honger of dorst geleden.
- Niemand is onderweg iets verloren (bijvoorbeeld een peddel) of heeft een defect aan zijn materiaal gehad (bijvoorbeeld domweg een gat in zijn boeg gevaren).
- Op tijd en stond kunnen aanleggen om van de lokale specialiteiten te genieten.
- Tijd gemaakt voor geschiedenis en cultuur.
- Nette campings, kajakclubs en bivaks.
- Het hele voorziene traject in schoonheid afgelegd.
- Keurige afsluiter en zonder problemen naar huis.

Voor de nieuwsgierigen onder de SKK'ers en voor zij die als ze ooit eens wat meer tijd hebben om ook eens mee op trektocht te gaan, volgt een meer gedetailleerd overzicht.

Zaterdag 1 juni

Met één auto, en de vertrouwde kanokar - naar het gebied van de Kleine Meren in Mecklenburg. Marc Wuyts aan het stuur, Jos Dufraing, Pol Lambrechts, Ludo Weyler en Louis Dams als passagiers. Doel: het nationaal park Müritz. Ter plaatse maken wij de keuze om te starten bij de *fischerei* in Babke. Die ligt even buiten het dorpje aan de Havel. Van de waardin mogen wij onze tenten opzetten en de auto er een week laten staan. Uiteraard laten wij ons een royale portie gerookte vis smaken.

Zondag 2 juni

's Nachts een beetje regen op de tent, maar 's morgens droog kajakweer. Dat zal in de loop van de dag nog wat wisselen tussen opklaringen, regen en wind. Maar voor goed voorbereide en geharde kajakers is dat kinderspel.

Ingestapt bij de viskwekerij. Hier is de Havel nog een beek van minder dan 6m. Hij gaat daarna door een keten van meren. De eerste drie meertjes die wij doorvaren liggen in het nationaal park. Wij zien niemand op het water, alleen watervogels en er cirkelen roofvogels boven ons hoofd. Op het vierde meer, Useriner See – in Duitsland heet een meer See – staat flink wat wind in de rug. 4 km rechtdoor, de golven bouwen op. Wij verlaten het nationaal park en passeren een sluis naar de Groser Labussee. Die sluis wordt slechts beperkt bediend, want er zijn hogerop geen motorboten toegelaten. Wij hebben geen zin om vier uur te wachten tot de volgende schutting en 'rijden' over. Overdragen zou hier een overdrijving betekenen. Er ligt een spoortje met een lorrie – die je wel moet duwen en/of trekken. De lorrie rijdt tot in het water, je vaart de boot erop en gaat ermee naar de andere kant van de sluis waar de lorrie het water inrijdt en je maar in je kajak hoeft te stappen. *Bootschleppe* heet zo een voorziening. De volgende dagen zijn de sluizen allemaal bediend, nergens nog gezeul met volle boten, behalve soms op de overnachtingsplaatsen.

Na de Groser Labussee, volgen wij terug de Havel die hier breder wordt voor pleziervaart. Daarna steken wij de Woblitzsee in de lengte over. Nogmaals met de wind en de golven in de rug landen wij bij de SV Union Wesenberg, een kanoclub die bivakkeren aanbiedt. Prachtig veldje aan de oever van het meer. Uitstekende sanitaire voorzieningen.

Op de teller staan afgerond 22 km.

Maandag 3 juni

's Morgens onthaalt de verantwoordelijke van de club ons in het botenhuis. Wij hebben vooral oog voor de *faltboten*. Het gesprek komt ook op de ook daar dalende interesse voor de kano en kajak, maar ik hou de inhoud vertrouwelijk.

Onder stralend weer in de kajaks en al spoedig wordt het T-shirtweer. De Havel volgen, in een sluisje geschut worden, in de Finowsee onder een historische houten brug door; nog te vroeg voor gerookte paling, forel, zalmforel of snoek. Ook het nodige schuimende doorspoelmiddel laten wij naast ons liggen.

Peddelen is het leidmotief: verder langs Wangnitzsee en Groser Priepertsee. Op deze laatste watervlakte pakt de wind ons weer 2 km in de rug. Lunch in openlucht uit de wind, maar in de zon. Daarna versassen. Wij komen op een toeristische vaarroute. Dan gaat het vlug: Ellbogensee, Ziernsee, Menowsee, weer stukje Havel met een sluisje en de Röblinsee op.

De hele dag hangen de roofvogels boven het hoofd. Rode wouwen worden trouwe gasten. Af en toe een silhouet van wat een zeearend zou kunnen zijn. Maar zeker zijn we niet.

Kamperen in Kanu-Camp am Röblinsee. Op de teller vandaag 23 km. Fürstenberg ligt te voet nog net in het bereik. Maar net zoals ik over ons bezoek aan Wesenberg vertrouwelijk bleef, zal de lezer ook over dit stadsbezoek niets te weten komen.

Dinsdag 4 juni

Wij beslissen 's morgens om een ommetje te maken naar de restanten van het voormalige concentratiekamp Ravensbruck. Hiervoor moeten langs een zijarmpje van de Havel naar de Schwedtsee. Onderweg nemen wij een vistrap / kanogoot. Aan het monument en het museum zijn echter geen kanovoorzieningen. Blijkbaar zijn de gemiddelde kano- en kajaktoeristen geen bezoekers van herdenkingsmonumenten. Deze SKK'ers wel. Wij geven geen beschrijving van wat wij daar zagen. Op de foto's op de website kan de lezer enig idee krijgen over deze plaats krijgen en net als wij bevangen worden door een gevoel van verontwaardiging en plaatsvervangende schaamte. Misschien kan je er zelfs eens langsgaan als je in de buurt bent.

Vervolgens langs de andere kant van Furstenberg gevaren en met een sluisje naar boven versast in plaats van naar beneden te glijden via de vistrap. Dan langs hetzelfde traject teruggevaren tot voorbij de Ellbogensee en op de Groser Pälitzsee naar een natuurcamping. Rustig, rustig, rustig en geen lokale specialiteiten. Iedereen duikt in het ruim van zijn kajak. Op de teller vandaag bijna 24 km.

Woensdag 5 juni

Nog steeds stralend weer. Terug de Groser Pälitzsee op, langs de Kleiner Pälitzsee – toch al 4 km lang – door de Canowensee, een hoekje van de Labussee af. Daar besluiten wij een extra lus in het parcours te leggen. Eerst door de Dollbek naar de Gobowsee. Lekker rustig en natuurlijker dan de vorige dag waar wij op een toeristische vaarroute zaten. Dan door de Drosedower Bek, nog natuurlijker, om op de Rätzsee uit te komen. Meer dan 5 km lang, een paar honderd meter breed en helemaal verboden voor motorboten. Voor wij dat meer in de lengte oversteken eerst nog een bezoekje aan de Zirtow See. Onze weg gezocht door een rietkraag en via een smal kanaaltje in een zee van waterlelies terecht gekomen. Fototijd.

De Rätzsee staat in verbinding met het volgende meer via een kanaaltje waar aan de Fleether Mühle een *wasserwanderrastplatz* is. Enig nadeel: hele kleine mugjes die 's avonds de sfeer wat verpesten. Ervaren Schotlandreizigers hadden het over midgets. Toch is de bivak aan de Fleether Mühle aan te bevelen.

Sanitair en een gelegenheid met lokale specialiteiten.

De dagteller geeft 24 km aan.

Donderdag 6 juni

Na de lus langs het motorbotenvrije gebied komen wij terug op de toeristische vaarroute: de Müritz-Havel-Wasserstrasse. Onze vriendelijke man van de *kanuverein* in Wesenberg had ons er voor verwittigd: je komt een sliert van grote huurmotorboten tegen, bemand met gelegheidsstuurmannen. Het viel allemaal heel goed mee. De motorjachten zijn groot, maar hun snelheid is waarschijnlijk begrensd, en iedereen tuft heel ontspannen en hoffelijk verder. Wij kruisen geregeld een motorjacht, soms haalt er een ons traag is, soms peddelen wij er een voorbij. Aan de sluizen laten ze ons niet wachten in de rij, maar aangemaand door de sluiswachter vullen wij de openstaande sluizen. Wij slibberen met onze kleine bootjes overal tussendoor. Vitzsee, Mossensee en Zetzensee volgen elkaar op. In Mirow pauzeren wij. Uiteraard naar de lokale *fischerei*, maar ook andere plaatselijke middenstanders worden bezocht. Voor wij vertrekken is er tijd voor een stukje geschiedenis en een brokje cultuur na de vorige barbaarse dagen in de Duitse wildernis. Wij wandelen op het Liefdeseiland. Voor het thuisfront: dit is de historische benaming van deze plaats en insinueert vandaag nergens naar. Je hoeft je geen voorstellingen te maken. Je moet maar eens zelf komen kijken, naast kajakken is deze streek zeker de moeite waard om te bezoeken. Terug in de bootjes en op een gezapig tempo verder langs de Alte Fahrt. Wij hebben de Müritz-Havel-Wasserstrasse verlaten en nemen een oud traject naar de Müritzsee: Mirowersee, Gransowersee, Kotzowersee. Het traject heeft een tweede naam: seerozenstrasse. Einde van de rondvaart aan de campingplatz van de Leppinsee. 20 km afgelegd.

Vrijdag 7 juni

Een extra uitstapje naar de Müritzsee. Die is van een gans ander kaliber dan de vorige meren. 117 km², bij meer dan 2 beaufort verboden voor open kano's, verboden wij westen- en zuidenwind, verboden over te steken / verplicht de oever te volgen, ongeveer 25 km van zuid naar noord. Maar dat hebben wij niet gedaan.

Wat dan wel? Vanaf de camping aan de Leppinsee terug het nationaal park in naar de Woterfitzsee. Nu zijn wij zeker: boven onze hoofden vliegen zeearenden. In het riet klinken roerdrompen en karekieten. Door een kanaaltje naar de Caarpsee. Tijd om te dobberen en aan de rietkragen te blijven drijven. De natuur is overweldigend. Meer zeearenden, andere roofvogels, allerlei eendensoorten...

Op het laatste stukje Alte Fahrt (Bolter Kanal) moeten wij overdragen/rijden aan een *fischerei*. Uit de andere richting komt de visser aan met zijn vangst. Uit zijn bootje haalt hij snoeken, polsdikke palingen en andere springlevende vissen. Even wachten zei hij. Wij zijn dan maar doorgevaren tot aan Het Meer waar vanaf je kajak zover het oog reikt alleen maar water te zien is. Een strandje

gezocht, lunchpakketje verorbert en wat dacht je dan? Ja, naar de *fischerei* voor lokale specialiteiten.

Met de zon in de rug en het lokale vogelleven voor, naast, achter en boven ons terug naar de camping.

(ben niet zeker over de dag, donderdag of vrijdag?)'s Avonds halen wij de auto op. Twee moedigen wandelen over land van de de Leppinsee naar de viskwekerij en – rokerij van Babke. Terug aan de camping stomme verbazing. Er staat een paard met huifkar, met daarachter een kanokar. Blijkbaar is de shuttle-service, vermeld in de tourenatlas van Jübermann geen gewone taxi, maar een duurzame onderneming: rustig met paard en kar door het landschap. Gemist, *schade*

De traditionele afsluiter hebben wij in Mirow gehouden in het strandhotel, dat voor democratische kajakkers (en andere liefhebbers van slapen in openlucht) een campingplaats heeft.

Zaterdag 8 juni

Zoals eerder gemeld: probleemloos naar huis.

Epiloog.

Wij hebben een grote rondvaart gemaakt, maar hebben het hele gebied zeker niet helemaal doorkruist. Je kan de tocht hogerop de Havel in het nationaal park starten. Dat geeft extra natuur. Je kan ook naar Neustrelitz varen en/of naar Rheinsberg, twee bezienswaardige steden. Je kan ook naar enkele andere stille meren in doodlopende zijarmen. De hele atlas nr. 6 van Jübermann (Mecklenburg-Vorpommern) telt 66 bladzijden; wij hadden er slechts 4 nodig om zes dagen rond te toeren. Mecklenburg en bij uitbreiding Voor-Pommeren is voor herhaling vatbaar. Uiteraard onder dezelfde weersomstandigheden, maar dat heb je niet in de hand.

Klein addendum bij het verslag van over de jaarlijkse trektocht.

Eigenlijk heeft de verslaggever niet alles verteld. Er zijn wel enkele niet noemenswaardige voorvalletjes gebeurd. Echt de moeite niet waard om er iets over te schrijven. Het waren minuscule fait-divers die al bijna vergeten zijn, ware het niet dat de geschiedenis recht heeft op het de volledige waarheid.

Het was niet allemaal rozengeur en maneschijn.

-Er was op de tocht één varende lid bij dat helaas 's nachts wakker werd. Zijn matrasje liep elke nacht af zodat hij elke nacht in aanraking kwam met de onzachte Duitse bodem en aldus minstens een uur voor de anderen klaar stond om te vertrekken.

-Er was ook een varend lid bij dat waarschijnlijk erg weinig van het landschap heeft gezien. Het zicht werd hem ontnomen door een bagagezak op zijn voordek omdat er ergens in zijn kajak heel veel plaats was gereserveerd voor een bruine versterkende elixir. Het moet een soort van godenrijk zijn geweest, want hoger vermeld lid heeft het hele traject zonder klagen en zagen afgelegd. , wat niet van zijn gewoonte is.

- De midgets waren toch wel iets vervelender dan de verslaggever vermeldt. Uitgezonderd de verslaggever – want die was voorzienig en die had een fijn muskietennetje bij zich– moest iedereen het gezellige terras aan de Fleether Huhle verlaten en voorzien van het een voorraad gerstenat bescherming zoeken in zijn eigen tent. Van sociale drinkers werden wij solitaire drinkers.

- Er was ook een lid bij dat van zichzelf dacht dat hij nog over acrobatisch talenten beschikte en met zijn lunchpakket plaatsnam op een ronde gladde boomstam. Zoals in het liedje over Hansje Pansje Kevertje, liep het verkeerd af.

- Er is maar over één aspect een bescheiden meningsverschil geweest. Gaan wij nu 's avonds op een nudistencamping staan? Of kleden wij ons deftig op om bezoeker te brengen aan de lokale biertuin? De midgets beslisten wat er ging gebeuren.

- In het midden van de nacht zagen wij een lid bijna tot aan zijn nek in het meer staan. Wij dachten dat de afscheidsdruk hem geen goed had gedaan, maar hij zocht afkoeling voor de vreselijke jeuk veroorzaakt voor door de brandharen van een nest processierupsen boven de uitgang van zijn tent.

Het belangrijkste is de verslaggever echter vergeten: hij moet zich schamen. Een SKK-trektocht is de beste medicijn tegen stress en ander kwalen van de moderne tijd, want het overgrote deel van de tijd wordt ingenomen door lachen en zwanen. ('gekscheren' voor de Nederlandse lezer).

Louis